

ROMÂNIA

DOSAR NR. 8244/2/2008

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECTIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCALSENTINȚA CIVILĂ NR. 1373

ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 31.03.2009

CURTEA COMPUȘĂ DIN:

PRESEDINTE: ALINA ȘUȚU

GREFIER: MARIANA CUCU

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în contradictoriu cu pârătul Haș Mircea.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 24.03.2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la aceea dată care face parte integrantă din această hotărâre, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 31.03.2009 când a pronunțat următoarea hotărâre:

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la 16.12.2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat instanței constatarea existenței calității de lucrător al Securității, în ce-l privește pe pârătul Haș Mircea.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că pârătul a fost angajat al fostei Securități, în cadrul Inspectoratului Județean Arad, având gradul de locotenent (1972 - 1974) precum și calitatea de fost angajat al Direcției de Informații Externe, respectiv al Centrului de Informații Externe având numele de serviciu „Haiduc Mircea” și numele anterioare „Hanganu M”, „Haralambie V.” și „Hulubei Petre”.

În această calitate pârătul a procedat la dirijarea rețelei informative (culegere de informații despre persoana urmărită prin informatorii din legătură) pe lângă o persoană urmărită de securitate „pentru faptul că în perioada 1949 a avut manifestări împotriva URSS, prilej cu care a fost recrutat ca informator pe baza materialelor compromițătoare”.

Pe marginea notelor informative, pârătul a dispus următoarele „să continue a tatonă poziția lui V., profitând de faptul că au ca pasiune comună domeniul fotografiei, cum apreciază unele măsuri politice, economico-administrative luate pe plan local sau central, legăturile sale”, „să caute a purta discuții directe cu acesta pentru stabilirea poziției sale prezente”, „să caute să se apropie de el în discuții personale pentru a-i tatonă poziția prezentă, anturaj, comportare”, „informatorul a fost instruit să încerce să lege în continuare discuții cu V. cu diferite prilejuri pentru a ne semnala poziția, atitudinea și comportarea acestuia”.

Reclamanta a arătat că activitățile desfășurate de pârăt au suprimat dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, prevăzut de art.28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art.19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, respectiv dreptul la viață privată prevăzut de art.12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Pârătul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Analizând actele depuse la dosar, Curtea reține următoarele:

Conform fișei de evidență comunicată de S.I.E. cu adresa S/18362/29.10.2008, pârătul a avut gradul de ofițer la Inspectoratul Județean de Securitate Arad în perioada 1972- 1974, fiind încadrat la 08.08.1972, după absolvirea Școlii de ofițeri.

Din actele depuse la dosar rezultă că pârătul a desfășurat în această perioadă o activitate de dirijare a rețelei informative constând în culegerea de informații despre persoana urmărită (.....) prin informatori și dispunerea de măsuri pentru facilitarea obținerii informațiilor relevante.

În concret, pârătul a coordonat activitatea informatorilor „Raca”, „Paraschiv”, „Ștefania” și „Tudose”, trasându-le „sarcini” privind modalitatea de obținere a informațiilor și consemnând rapoartele orale sau primind declarațiile scrise ale acestora.

Din sinteza întocmită în 1971 rezultă că persoana urmărită... fusese recrutată în 1957 „pe baza „materialelor compromițătoare” referitoare la o condamnare anterioară, după care, din cauza nesincerității, fățarniciei, lipsei de interes în munca de informare a refuzului de colaborare din iunie 1959, a fost exclus din rețeaua informativă la 11.07.1959.

În martie 1973 părâtul trasează informatorului Tudose sarcina de a „continua să tatoneze poziția lui V.S., profitând de faptul că au ca pasiune comună domeniul fotografiei, cum apreciază unele măsuri politice, economico-administrative luate pe plan local sau central, legăturile sale”.

La data de 01.11.1973, părâtul da informatorului „Ștefania” sarcina de a se apropia de persoana urmărită „prin discuții personale pentru a-i tona poziția prezentă, anturaj, comportare”.

La data de 17 ianuarie 1974, părâtul da aceluiași informator sarcina de a angrena discuții directe cu persoana urmărită în cadrul aparițiilor la școală „pentru a-i cunoaște mai amănunțit poziția prezentă”.

În aceeași dată, părâtul stabilește măsurile de exploatare a notei informative în SIG și de a se cere la S II încadrarea lui la întreprinderea „Strungul”.

Din raportul informativ scris și semnat la 05.03.1974 de părât rezultă că acesta a cerut informatorului „Raca” la o întâlnire anterioară „să stabilească locul de practică-precis- al unor elemente din atenue”.

Aceste activități au dus la suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei aflate sub urmărire, și anume libertatea de exprimare și a opiniilor, dreptul la viață privată.

În drept, conform art. 2 lit. a din OUG 24/2008, „lucrător al Securității” este „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Măritiei cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

Având în vedere situația de fapt reținută și dispozițiile legale sus menționate, Curtea va constata calitatea de lucrător al Securității.

Instanța înlătură apărările părâtului cu privire la faptul că acesta se afla în 1972 în perioada de stagiu, de formare profesională. Acest aspect, precum și cel privind durata desfășurării activităților respective, constituie circumstanțe subiective pe care legiuitorul nu le are în vedere la definirea noțiunii de „lucrător al securității”.

Pe de altă parte, faptul că persoana ce făcea obiectul supravegherii nu mai avea calitatea de informator al Securității din 1959 nu are relevanță în cauză.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității cu sediul în București, sector 3, str. Matei Basarab, nr. 55-57 în contradictoriu cu părâtul Mircea Haș, domiciliat în București, str. Dinu Vintilă, nr. 7, bl. 5, sc. 1, et. 3, ap. 11, sector 2.

Constată calitatea părâtului de lucrător al Securității.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 31.03.2009.

PREȘEDINTE,

Alina Șușu

SECRETAR GENERAL

Mariana Cucu

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECTIA I

Prezenta

cauze nr. 8244/2008

înregistrată la nr. 8244/2008

la data de 31.03.2009

CONFORM CU ORIGINALUL

Ref. A.S.
nr. 1000/2009